

ΠΟΙΟΣ ΗΤΤΗΘΗ;

“Ο ΔΗΜΟΣΙΟΣ ΒΙΟΣ ΤΟΥ ΑΝΔΡΟΣ ΠΟΥ ΕΓΕΝΕΤΟ “ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΚΥΘΗΡΩΝ,”

ΕΜΜΕΤΡΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Η ΣΚΙΑΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ ΑΛΛΟΥ

‘Ο Κοντολέων ήττηθη! Οι έπιτελείς του θά μᾶς εἰπουν δι ηττήθη με μίαν ἐλαχίστην διαφοράν ψήφων. Αυτό ἄς τό ποτεῖουν οἱ στραβοὶ καὶ οἱ ἡλίθιοι. Ἡμεῖς λέγομεν, ὅτι ὁ Κοντολέων ηττήθη με ΚΑΤΑΠΑΝΗΚΤΙΚΗΝ διαφοράν ψήφων. Ἐπὶ δύο χιλιάδων ψηφοφόρων ὁ Κοντολέων θά ἔπρεπε νὰ χάσῃ ἑκατὸν ἢ διακοσίας ψήφους, διότι τόσοι θά εἶναι, δὲν εἶναι δυνατόν νὰ εἶναι περισσότεροι, ὅσοι ἦσαν μεθυσμένοι τὴν ἡμέραν τῆς ἐκλογῆς Ταιριγῶτες, οἱ παράφρονες, οἱ ἡλίθιοι, οἱ λωποδύται καὶ οἱ ἄτιμοι. Δὲν ἔχασεν ὅμως 100 ἢ 200 ψήφους. Ἐχασε χιλιάς ἐπὶ τῶν δύο χιλιάδων. Ἐχασε τοὺς μισοὺς. Δὲν εἶναι δυνατόν οἱ μισοὶ Ταιριγῶτες νὰ εἶναι παράφρονες, ἡλίθιοι, λωποδύται, ἄτιμοι καὶ μεκηρῆδες. Διὰ τοῦτο τὸν Ταιριγῶτα θά τὸν ἐφήψαν καὶ τίμιοι Ταιριγῶτες καὶ μυζωμένοι Ταιριγῶτες καὶ μάστιχα πολλοὶ, ΟΚΤΑΚΟΣΙΟΙ. Ὁκατακοσίας ψήφους λοιπὸν ἐπλειόφησεν ὁ Ταιριγῶτας. Πόσους θά ἔπρεπε νὰ πλειοψηφήσῃ, διὰ νὰ θεωρηθῇ ἡ ἴστα τοῦ Κοντολέοντος συντριπτική;

Διὰτι ὅμως ἡ συντριπτική αὐτὴ ἴστα; Ὁ Κοντολέων εἶνε κύριος. Ὁ Κοντολέων εἶνε ἐπιστήμων. Ὁ Κοντολέων εἶνε εὐγενής, εἶνε ἀξιοπρεπής, εἶνε δημοκράτης, εἶναι ῥήτωρ, εἶναι πολιτικός. Ὁ Κοντολέων ἀνέκει πατρίδων καὶ μητρίδων εἰς οἰκογενεῖας, αἱ ὁποῖαι ἐργάζοντο ἀκόνας ὑπὲρ τοῦ τόπου καὶ τὸν εὐνοήσαν. Διὰτι αὐτὴ ἡ ἐξέγερσις ἐναντίον τοῦ; Ὑπάρχουν πολλοὶ, οἱ ὁποῖοι πιστεύουν ὅτι παταίμεν ἡμεῖς. Ἐνν, λέγοντες, τὰς παραμονὰς τῶν ἐκλογῶν ἐξεδίδετο ὁ «Κυθηραϊκή» καὶ ἐφίστα τὴν προσηλὴν τοῦ λαοῦ καὶ ἐκρούε τὰ δοῦρα καὶ ἀνέμελπε τοὺς ὄνους καὶ ἐνδοῦσια καὶ ἀπεκάλυπτε καὶ ἐρραπίες, ἡ ἐκλογὴ τοῦ Κοντολέοντος θά ἦτο ἀσφαλής. Ἰσως...

Ἡμεῖς δὲν θά ἀσφαλθώμεν με τὰ αἰτία. Τοῦτο δὲ διότι προβάλλεται εἰς τὸν νοῦν μᾶλλον ἄλλο σπουδαιότερον. Ἡττήθη ὁ Κοντολέων; Ὁχι! Ὁχι! Μυριάκις ὄχι! Ὁ Κοντολέων δὲν ἠττήθη! Ἡττήθη ὁ Κυθηραϊκὸς λαός. Μεταξὺ ἐνὸς ἀνθρώπου, ἐνὸς κυρίου, ἐνὸς διακεκριμένου ἐπιστήμονος, ἐνὸς ῥήτορος, ἐνὸς πολιτικοῦ καὶ ἐνὸς Ταιριγῶτου, ἐξέλεξε τὸν δευτέρον. Μὲ γινὰ τοῦ μὲ χαρά τοῦ! Ἀλλὰ πρέπει νὰ σημειώθῃ πὺς δὲν θά εἶναι ἐντιμοὶ καὶ εὐθεῖς ὅσοι ἐφήψαν τὸν Ταιριγῶτα καὶ δὲν θά σηματοῦνθαι πᾶνε νὰ κατοικήσῃ εἰς τὸ Διακόφτι. Τὸ πρόγραμμα τοῦ κ. Ταιριγῶτου εἶναι νὰ πᾶν τοὺς Ταιριγῶτες εἰς τὸ Διακόφτι νὰ κατοικήσῃ. Εὐρέθησαν 1000 Ταιριγῶτες, πού τὸν ἐφήψαν. Εὐρέθησαν 1000 Ταιριγῶτες πού εἶπον ναί. Νὰ πᾶνε λοιπόν.

Δὲν θά εἶναι ἐντιμοὶ καὶ εὐθεῖς ὅσοι ἀπὸ τὸν μέγα καὶ τὸν ἱστὸν Δῆμον ἐφήψαν τὸν κ. Ταιριγῶτα καὶ δὲν θά πάρουν ντουφεκία καὶ μαχαίρια καὶ κάθε εἰδους ὅπλα καὶ νὰ συναντηθῶν εἰς τὸ κέντρον τῆς νήσου καὶ νὰ πετακοποῦν. Διότι ὁ κ. Ταιριγῶτας ἐκίχη τὴν διχόνοια καὶ τὸ μῖσος μεταξὺ τοῦ μέγα καὶ τοῦ ἱστοῦ. Ἐφθασε μέχρη τοῦ νὰ στείλῃ τὰς παραμονὰς τῶν ἐκλογῶν ἕνα ὁδοστρωτῆρα βραδυκίνητον ὅσον καὶ τὸ μυζῶλον Ταιριγῶτα ἀπὸ τὴν Καρβουνάδα εἰς τὸν Ποταμόν, διὰ νὰ ἔχουν οἱ ἐξωδημότα... ὁδοστρωτῆρα καὶ νὰ μὴν ἔχουν οἱ μεσοδημότα! Καὶ εὐρέθησαν χίλιοι Ταιριγῶτες πού δὲν ἐφήψαν τὸν Κοντολέοντα κήρυκα τῆς ἀγᾶτης καὶ τῆς ἀδελφώσεως. Ἐ! αὐτοὶ οἱ χίλιοι νὰ πᾶνε νὰ ἀλλολοκοτωθοῦν. Τοὺς ἀξίζει.

Δὲν θά εἶναι ἐντιμοὶ καὶ εὐθεῖς ἄνθρωποι ὅσοι ἐφήψαν τὸν Ταιριγῶτα καὶ δὲν ἀλλολοκοτῶν θά ἐπιθέτῃ τῶν καὶ δὲν ὀνομάσῃ ἑαυτοὺς Καλοκαίρινόγλου καὶ Καλλιγερόγλου καὶ

Κασιματόγλου. Ἐφ’ ὅσον ἐφήψαν μαζί με τοὺς χασιματόγλους καὶ τοὺς πορτοφολάδες Ποντίους πού ἐκουβάλλησε ὁ κ. Ταιριγῶτας ἀπὸ τὸν Πειραιᾶ, πρέπει νὰ διασκεύασουν καὶ τὰ ἐπιθέτῃ τῶν κατὰ τὸ πρότυπον τῶν ἐπιθέτων ἐκείνων. Δὲν θά εἶναι ἐντιμοὶ καὶ εὐθεῖς ὅσοι ἐφήψαν τὸν κ. Ταιριγῶτα καὶ κάμουν τὰ παιδιὰ τῶν δικηγόρων, ἱατροῦς, ἐπιστήμονας. Διότι ὁ κ. Ταιριγῶτας εἶπεν ὅτι τὰ παιδιὰ τῶν Ταιριγῶτων δὲν πρέπει νὰ σπουδάζουν. Καὶ εὐρέθησαν 1000 Ταιριγῶτες καὶ εἶπαν ναί. Ἐ! αὐτῶν τῶν 1000 τὰ παιδιὰ πρέπει νὰ γίνων λούστροι, λαντζέρηδες, μουκιέρηδες, εἰς ἄλλως οἱ γονεῖς τῶν δὲν θά πρέπει νὰ θεωροῦνται ἐντιμοὶ καὶ εὐθεῖς. Ἐννοεῖται ὅτι τοῦτο δὲν ἰσχύει διὰ κάτι γιαντροῦκία, κατὶ δικηγόρικα καὶ κατὶ φοιτητάκια πού ἐφήψαν τὸν κ. Ταιριγῶτα, ἀν καὶ αὐτοὺς τοὺς ὠνόμασεν ὁ κ. Ταιριγῶτας «κιναιδοῦς». Διότι αὐτοὶ με τὸ δίκιο τους δὲ θέλουν νὰ γίνων ἄλλοι ἐπιστήμονες διὰ νὰ μείνουν μόνοι καὶ ἄς λέγονται ΚΙΝΑΙΔΟΙ.

Τέλος πάντων, ὅμως, δὲν μᾶς ἐνδιαφέρει διὰ τοὺς 1000 πού ἐφήψαν τὸν κ. Ταιριγῶτα. Ἀς πᾶνε στὸ Διακόφτι νὰ κατοικήσῃ, ἡ μάλλον, ἐπειδὴ θά ἀλλολοκοτωθοῦν σύμφωνα με τὸ πρόγραμμα τοῦ ἐκλεκτοῦ τῶν, ἄς πᾶνε νὰ ταφοῦν, διὰ νὰ μὴ κοκκινίσῃ ὁ «Ἥλιος καὶ Ὀὐρανὸς ἀπὸ ἐντροπῆς». Τὸ ζήτημα εἶναι τί θά γίνῃ ὁ κυθηραϊκὸς λαός καὶ ὁ τόπος, πού θά μείνῃ ἄλλα τέσσαρα ἔτη χωρὶς βουλευτὴν; Ἡ μήπως ἡμποροῦμε νὰ περιμένωμεν ὅτι ὁ κ. Κοντολέων θά πηγαίῃ εἰς τοὺς κυβερνῶντας καὶ θά ἐκκαταστή τὴν ἐξουσίαν τῶν συμφερόντων τοῦ τόπου; Ἐνν ἡμεῖς εἰμεθα Κοντολέων, δὲν θά τὸ ἐκῆνουμεν. Δὲν θά ἀφίναμε τὸ δικηγόρικὸν μᾶς γραφεῖον, τὸν ἄρτον μᾶς, διὰ νὰ τρέχωμεν νὰ υποστηρίξωμεν ἀχάριστους. Εἶναι ἀληθές ὅτι ὁ κ. Κοντολέων δὲν μᾶς ὀμοιάζει. Εἶναι ἀνεξίτηλος καὶ θά τρέχῃ. Ἀλλὰ...

—Κύριε Τσακλάρη, θά σᾶς παρακαλέσω νὰ μὴ καταργηθῇ τὸ γυμνάσιον Κυθέρων.

Κύριε Κοντολέων, ὁλόκληρος ὁ Ἐπτανήσος, ὁλόκληρος ὁ Πελοπόννησος, ὁλόκληρος ἡ Εὐβοία, ὁλόκληρος ἡ παλαιὰ Ἑλλάς, ὁλος ὁ γηγενὴς πληθυσμὸς τῆς νέας Ἑλλάδος με περιβεβαλε με ἐμπιστοσύνην. Τὰ Κυθέρων με ἀπεδοκίμασαν.

—Κύριε Τσακλάρη, εἰς τὴν Πελοπόννησον ἐξελέγη εἰς βουλευτικὸς, ὁ Ζαΐμης.

—Ναί κύριε Κοντολέων, ἀλλὰ λέγεται Ζαΐμης. Σεῖς ἐξελέξατε τὸν κ. Ταιριγῶτα.

Λέγονται αὐτὰ τὰ πράγματα; Δὲν λέγονται καὶ δὲν θά λεχθοῦν βεβαίως. Ἀλλὰ ὁ κ. Κοντολέων ἀπὸ τὸν φόβον ὅτι θά λεχθοῦν καὶ θά προσβληθῇ ὁ Κυθηραϊκὸς λαός, θά εἶναι διατακτικὸς ὑποστηρικτὴς τῶν συμφερόντων τοῦ τόπου καὶ τοιοῦτοτρόπως θά συμπεριβῇ τῆς νήσου δὲν θά ἐξυπηρετοῦνται. Τί θά γίνῃ λοιπόν; Τὴν λύσιν ἄς τὴν εὕρουν οἱ 1000 πού ἐφήψαν τὸν κ. Ταιριγῶτα. Ἄν δὲν ἡμποροῦν νὰ τὴν εὕρουν, ἄς κτυπήσουν τὸ κεφάλι τῶν εἰς τὸν τοῖχον.

ΠΩΣ ΕΞΕΛΕΓΗ

Εἰς τὰς ἡμερησίας ἐφημερίδας τῶν Ἀθηνῶν ἐδημοσιεύθη τὸ κατωτέρω ἐκ Κυθέρων τηλεγράφημα:

ΚΥΘΗΡΑ, 12 Μαρτίου.— Τὸ ἀπροσδόκητον ἐκλογικὸν ἀποτέλεσμα τῶν Κυθέρων καὶ ἡ ἐπιτυχία τοῦ υποψηφίου τῶν Φιλελευθέρων, ὀφείλεται εἰς τὰς ἀσκήσεις ἀνηκούστους πείσεως καὶ ἀπειλὰς, εἰς τὰς δημοσίας ὑποσχέσεις καὶ ἀνακινώσεις περὶ πιστώσεων δι’ ἐκτέλεσιν ἔργων ἐκ μέρους τῶν κρατικῶν ὀφρησίων καὶ ἄλλα ὁμαδικὰ καὶ ἀτομικὰ προσπαθεῖας πρὸς διαφθοράν τῶν συνειδήσεων, ἔνεκα τῶν ὁποίων τὰς τελευταίας ἡμέρας κατάρθωναν νὰ ἀνακοφθοῦν τὸ ἐκδηλον ρεῦμα ὑπὲρ τῆς ὑποψηφιότητος τοῦ

ἡμάρχης Ἐδέσσης παρεπέμφθη ἐνὸς τοῦ Ἐφετερίου Θεσσαλονικῆς πλέον ἢ ἅπαξ διὰ διαχειριστικὰς ἀνωμαλίας, διατάχῃ δὲ καὶ ἡ προφυλακίσις του ἐπὶ ἀκρίβειᾳ, ἰδιοποιήσῃ καὶ συνεργείᾳ ἐκβιάσεως» πράξεις δι’ ἃς ἐτηλλάγη: «Δόγῳ ἀμφιβολιών».

Πόσον δὲ μὴ τιμητικὴ, διὰ τὴν ἣν κατεῖχε θέσιν, ὑπῆρξε ἡ πολιτεία τοῦ, ἀποδεικνύεται καὶ ἐκ τῆς ὑπὸ φιλελευθέρου βουλευτοῦ υποβληθείσης εἰς τὴν τότε βουλὴν κατωτέρω ἐρωτήσεως.

«Ερωτῶ τὸν κ. Ὑπουργόν τοῦ Ἐπιτελείου τίνα μέτρα ἐλάβεν ἡ σκεπτικὴ νὰ τῆς χάσῃ τὸς τοὺς νομάρχους Παναγιῆ Π. Ταιριγῶτα, ὅστις διαταχθεὶς τηλεγραφικῶς παρ’ αὐτοῦ ν’ ἀπολογηθῇ διὰ τὴν σκανδαλώδη καὶ ἀνισὸν διανομὴν ἀλευρῶν εἰς τοὺς ἀρτοποιούς τῆς πόλεως Ἐδέσσης, ἣν ἐνήργει πρὸς ὄφελος ἐνὸς ἐξ αὐτῶν ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ ὁποίου κατώκει, παρεπλάγησε τὸ ὑπουργεῖον διαστρεβλῶσας τὴν πραγματικὴν ἀλήθειαν δι’ ἔγγραφο, κατὰ τὸν ὅποιον ἀπατηλῶς ἀπέθεσε τὰς ὑπογραφὰς τῶν ἀρτοποιῶν, ὡς ἀποδεικνύεται ἐκ τῶν ἐνδίκων καταθέσεων ἐνὸς τοῦ ἀνακριτοῦ Ἐδέσσης, αὐτῶν τῶν ἰδίων ἀρτοποιῶν».

Θά ὑποθέσῃ κανεῖς, διὰ κατὰ τῶν γεγονότων, τὰ ὁποῖα τῶν τῶν ἐξέθεσαν, ὁ κ. Ταιριγῶτας θά προσεπαθῇ ὅπως διὰ μίαν ἡσυχίαν καὶ νοικοκυρεμένην ἐργασίαν, ἀποδείξῃ ὅτι παρελήθη.

Δυστυχῶς, ὅμως, δι’ αὐτόν, στοιχείον διαλυτικὸν καὶ ὕβριστης καθ’ ἑξῆς ὁ κ. Ταιριγῶτας, ἐπιτυχῶς νὰ διορισθῇ Νομάρχης Θεσσαλονίκης ἀπὸ 15—9—18, μέχρι 19—1—19 κατάρθων εἰς τὸ τετράμηνον αὐτὸ διάστημα νὰ ἐξεργήσῃ ὁλόκληρον τὸν πληθυσμὸν τῆς πόλεως ἐναντίον του, νὰ διατρέψῃ τοὺς φιλελευθέρους καὶ ν’ ἀναστῇ τὸς τοὺς πάντας καὶ τὰ πάντα, κατὰ ἕνα τρόπον πᾶν ἄλλο ἢ τιμητικὸν δι’ αὐτόν.

Ἀποδείξεις τῆς ἀτασθαλίας, διαλυτικῆς, ὕβριστης καὶ μειωτικῆς τῆς ἀξιοπρεπείας τοῦ Νομαρχικοῦ ἀξιώματος πολιτείας τοῦ εἶναι: Ἡ ἐξύβρισις, ὑπ’ αὐτοῦ, τοῦ λαοῦ τῆς Μακεδονικῆς πρωτεύουσας κατὰ τὸν ἀναγκαζάντα τὸν Δῆμ. Συμβούλιον νὰ ἀνρῇθῃ νὰ δώσῃ τὸν νενομισμένον ὄρκον πρὸ τοῦ Νομάρχου, ὡς θεωρήσαν τὸν κατέχοντα τὴν θέσιν ταύτην κ. Ταιριγῶτα «ἀνάγειν ν’ ἀντιπροσωπεύσῃ τὸ Κράτος».

Ἰδοὺ τί γράφει σχετικῶς ἡ κατ’ ἐξοχὴν φιλελευθέρᾳ ἐφημερίδι τῆς Θεσσαλονικῆς «Μακεδονία» εἰς τὸ φύλλον τῆς τῆς 21—1—19.

«Τὸ κίνημα τῶν Δημοτικῶν Συμβουλίων, ἐν τῇ οὐσιαστικῇ αὐτοῦ ἀπόψει, δὲν στρέφεται πρὸς κατὰ τὸ Κράτος καὶ τῆς Κυβερνήσεως. Στρέφεται ἀπλῶς καὶ μόνον ἐναντίον ὑπαλλήλων, τῶν ὁποίων δὲν θεωροῦν ἄξιον ν’ ἀντιπροσωπεύσῃ τὸ Κράτος καὶ τὴν Κυβέρνησιν, ὡς ἐκφράζειται ὅπως ἐξεφράσθη διὰ τὸν Μακεδονικὸν λαόν».

Ὅποιον ὀδυνῶν κατὰ πληρῆξιν, ἀναστατώνει καὶ ἐξεργεῖται προκαλεσέν ἡ πολιτεία τοῦ κ. Ταιριγῶτα, ἀποδεικνύεται ἀκόμη καὶ τὸ ὅτι ὁμοφώνως τὰ σωματεῖα «Εμπορικὸς Σύλλογος», «Σύνδεσμος Συντεχνιών», καὶ Σωματεῖα Θεσσαλονικῆς «Σύνδεσμος Βιομηχανῶν Μακεδονίας», «Σύνδεσμος Κοζανιτῶν», «Μοναστηριατῶν καὶ Βορειοηπειρωτῶν» ἀπέστειλαν τηλεγραφικῶς ἔντονον «ἔγγραφο» διαμαρτυρίαν κατὰ τοῦ Νομάρχου κ. Ταιριγῶτα εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ζητοῦντα τὴν ἄμεσον ἀντικατάστασιν του.

Ἀποδείξει δὲ τοῦ ὅτι ἡ ἀγανάκτησις τοῦ κοινοῦ δὲν ὑπῆρξε ἀβάσιμος εἶνε καὶ ἡ ἄμεσος μετὰθεσίς του, ἀλλὰ καὶ ἡ ἀποστολὴ τοῦ ὑπ’ ἀρ. 3309 πρωτοκόλλου τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν καταγραφθέντος, συγχαρητήριον τηλεγραφήματος τῆς «Λέσχης Φιλελευθέρων» πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, διὰ τὴν ἀπαλλαγὴν τῶν ἀπὸ τοῦ κ. Ταιριγῶτα.

Ἐάν βαραίνῃ ὁ ἄηρ, πού κλείνουν οἱ ἀσκόιτου, ἴδια βαραίνει καὶ ὁ νοῦς, πού κλείν’ ἡ κεφαλὴ τοῦ. Κι’ ἂν ἔχῃ στάσι ὁ ἀνεμος, ἀπὸ μίαν ὥρα σ’ ἄλλη, ὁμοῖα κ’ ἡ γνώμη πού μπορεῖ κι’ ὁ Γιώργος μᾶς νὰ βγάλλῃ. Κ’ ἡ σβούρα, κάπου, κάποτε, μπορεῖ νὰ σταματήσῃ... Μ’ αὐτός, ποτέ, τὴ γνώμη τοῦ, δύο μέρες νὰ κρατήσῃ. Τὸν εἶδαμε Βασιλικὸ μᾶ μέρα καί... μᾶ νύχτα. Κατόπιν... ἀνεξάρτητος πὺς ἐγένεν... ἄλλῃτα... Μὰ πρὶν, κανεῖς μᾶς, ἐκπλαγῇ, γι’ αὐτὴν τὴν ἀλλαγὴν τοῦ ἔντυπον ἀντικρύσαμε μᾶ... νέα δῆλωσι τοῦ.

«Ἐγὼ ὁ Γιώργος, τὸ κλεινὸν Ταργῶτικον καμάρι, στὸ κόμμα προσεχώρησα τοῦ Γιώργη Καφαντάρη. Σκοπεῖω νὰ πολιτευθῶ, ἐφημερίδα βγάνω, καὶ τὸν Ταιριγῶτα Παναγιῇ, δεντίκουλὸ θά κάνω». Ἐπολιτεῦθῃ, ἐβγάλε κ’ ἐφημερίδα, δντω... καὶ ψεύδῃ γράφω καὶ λαλῶν, τὰ μᾶλλον προσηκόντως, ἀνέβαρεν ἀπότινος τοῦ Παναγιῇ μᾶς φίλος καὶ ταίριασαν ἀδελφικά... σὺν γάτα καί... σὺν σκύλος... Ἐτοί, μᾶς δείχνει, ῥόλος τοῦ, πὺς εἶν’ νὰ βεβαιεῖται, κι’ ὡς κομματάρχης ταπεινὸς νὰ διαπραγματεύεται, ἐναντι ὑποσχέσεων, τὴν ὑποστήριξι τοῦ, καὶ βουλευτὴ νὰ μὴ τὸν δοῦν κι’ οἱ «παῖδες» κι’ οἱ δικοὶ τοῦ.

Η ΣΚΝΙΠΑ.

Καὶ διὰ ν’ ἀποδειχθῇ σὺν τοῖς ἄλλοις, τὸ ἀνεμῆστατον, ἀνελικρινές, διπρόσωπον καὶ μικροπολιτικὸν τοῦ χαρακτῆρος τοῦ πολιτικοῦ μᾶς τοῦτοῦ ἀνδρός παραθέτομεν τὴν κατωτέρω ἐπὶ τῆς ἀπολύσεως τοῦ συνέντευξιν τοῦ τότε γεν. Διοικητοῦ Θεσσαλονικῆς καὶ ἀκραίφουδς φιλελευθέρου κ. Ἀδοσίδου, δημοσιευθεῖσαν εἰς ἑλὰς τὰς ἐφημερίδας Θεσσαλονικῆς τῆς 25ης Ἰανουαρίου 1919.

«Μετὰ τὰς δοθείσας εἰς τὸ Διοικητήριον ἐξηγήσεις καὶ τὴν δημοσίευσιν τοῦ ἀνεμῆστατον τῆς Γεν. Διοικήσεως, ὅπερ ἀπεκαθίστα τὰ πράγματα, ὁ Δῆμαρχος συγκαλέσας τὸ Δῆμ. Συμβούλιον ἐξέδωκε ἀπόφασιν νέν ἀνακοινωθέν, ἐπιμένον ἐπὶ τὸν ἀναγκασθὲν ἐπὶ τῆς ἀπολύσεως τοῦ τότε γεν. Διοικητοῦ Θεσσαλονικῆς καὶ ἀκραίφουδς φιλελευθέρου κ. Ἀδοσίδου, δημοσιευθεῖσαν εἰς ἑλὰς τὰς ἐφημερίδας Θεσσαλονικῆς τῆς 25ης Ἰανουαρίου 1919.

«Μετὰ τὰς δοθείσας εἰς τὸ Διοικητήριον ἐξηγήσεις καὶ τὴν δημοσίευσιν τοῦ ἀνεμῆστατον τῆς Γεν. Διοικήσεως, ὅπερ ἀπεκαθίστα τὰ πράγματα, ὁ Δῆμαρχος συγκαλέσας τὸ Δῆμ. Συμβούλιον ἐξέδωκε ἀπόφασιν νέν ἀνακοινωθέν, ἐπιμένον ἐπὶ τὸν ἀναγκασθὲν ἐπὶ τῆς ἀπολύσεως τοῦ τότε γεν. Διοικητοῦ Θεσσαλονικῆς καὶ ἀκραίφουδς φιλελευθέρου κ. Ἀδοσίδου, δημοσιευθεῖσαν εἰς ἑλὰς τὰς ἐφημερίδας Θεσσαλονικῆς τῆς 25ης Ἰανουαρίου 1919.

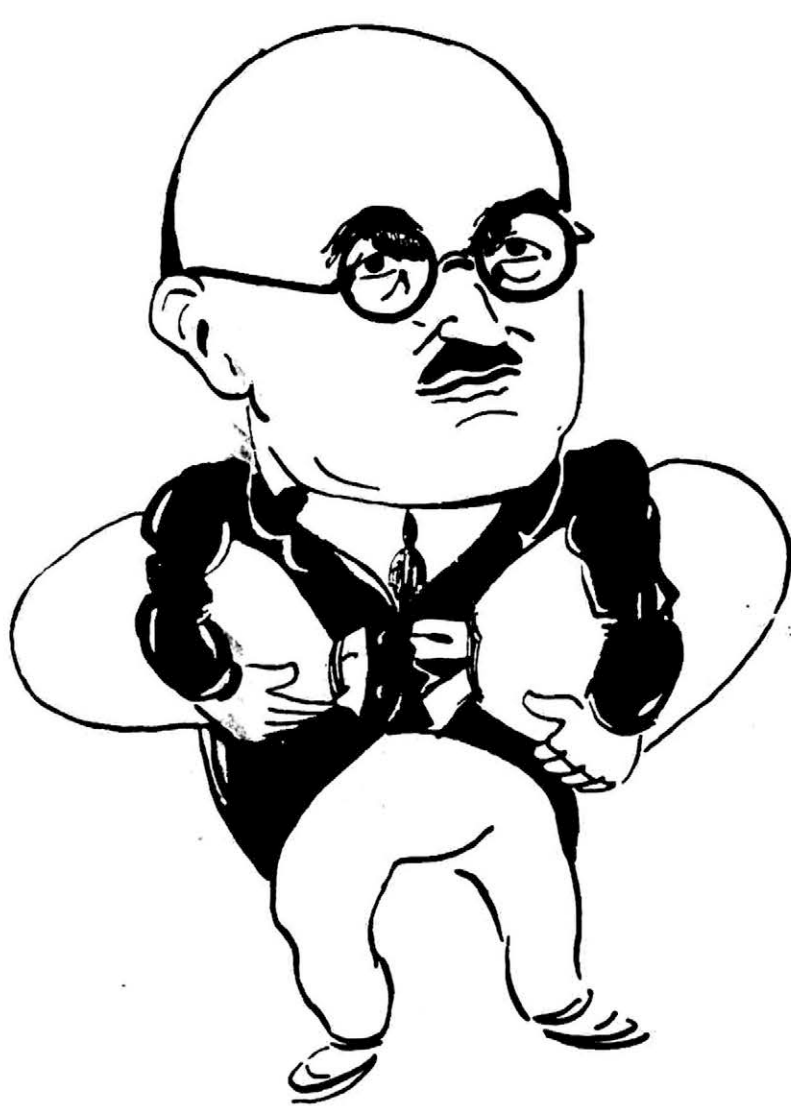
«Μετὰ τὰς δοθείσας εἰς τὸ Διοικητήριον ἐξηγήσεις καὶ τὴν δημοσίευσιν τοῦ ἀνεμῆστατον τῆς Γεν. Διοικήσεως, ὅπερ ἀπεκαθίστα τὰ πράγματα, ὁ Δῆμαρχος συγκαλέσας τὸ Δῆμ. Συμβούλιον ἐξέδωκε ἀπόφασιν νέν ἀνακοινωθέν, ἐπιμένον ἐπὶ τὸν ἀναγκασθὲν ἐπὶ τῆς ἀπολύσεως τοῦ τότε γεν. Διοικητοῦ Θεσσαλονικῆς καὶ ἀκραίφουδς φιλελευθέρου κ. Ἀδοσίδου, δημοσιευθεῖσαν εἰς ἑλὰς τὰς ἐφημερίδας Θεσσαλονικῆς τῆς 25ης Ἰανουαρίου 1919.

Βουλευτὴς Κυθέρων ὁ κ. Ταιριγῶτας ἐξελέγη, μὴ ὑπάρχοντος ἀντιπάλου, τὸ πρῶτον, τὸ 1923. Πρῶτῃ πρὸς διένεξιν τῶν συμπολιτῶν ἐνέργειαν τοῦ ὑπῆρξεν ἡ ἀξίωσις τοῦ ὅπως, τὸ διὰ τὸ Γυμνασιακὸν μέγαρον συλλεγμένων τότε χρηματικῶν ποσῶν ἐνὸς ἑκατομμυρίου δραχμῶν διατεθῇ ἵνα κτισθῇ τὸ κτίριον εἰς Καρβουνάδας. Ἐν ὅλῃ ἀρχῇ εἰχε τοιοσθῇ διὰ τοῦτο θά κτισθῇ εἰς Χώραν, οὗ τοιαύτην δὲ τὴν προϋπόθεσιν εἶχον δώσει οἱ ἐρανοδοταὶ τὸν ὀβολὸν τους.

Ἐκτοτε διὰ τῆς ἐφημερίδος τὴν ὅποιαν ἐκδίδει, δὲν πράττει ἄλλο ἢ νὰ ὕβριζῃ πάντα ἀντιπολιτικῶν ἐπὶ τὰς καπρίσιας τοῦ καὶ νὰ ἐπιτίθεται συστηματικῶς κατὰ τῆς Χώρας, ἐξάπτον τὸ μῖσος τῶν ἐξωδημοτῶν κατὰ τῶν ἐσωδημοτῶν καὶ προκαλὼν οὕτω τὴν διένεξιν μεταξὺ τῶν μὲν καὶ τῶν δέ, ὡσάν νὰ μὴ εἴμεθα ὅλοι Κυθῆριοι.

Εἶναι ὅμως τόσοι οἱ ἄθλοι τοῦ κατὰ τῆς γαλήνης τῆς νήσου ὥστε θά ἐχρειάζετο νὰ πληρῶσμεν στήλας ὁλοκλήρους πολλῶν φύλλων μᾶς, διὰ νὰ τοὺς μνημονεύσωμεν ἅπαντας. Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν θά μνημονεύσωμεν ἕνα καὶ μόνον ἀκόμη, ἀρκετὰ ὅμως χαρακτηριστικὴν τῆς πολιτείας τοῦ, ἐφ’ ὅσον ἀλλοτε πολλὰκις ἐγράφαμεν ἐν αὐτῶν, προκαλέσαντες καὶ ἐμμενὴ ὀχλία πάντων τῶν πραγματικῶς πονούντων τὸν τόπον.

Τὸ μᾶλλον φλέγον ζήτημα

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΑΦΙΞΕΙΣ

Μετά λαμπράν και ευδόκιμον ἐν Inverell τῆς Αὐστραλίας σταδιοδρομίαν, καθ' ἣν διεκρίθη εἰς διαφόρους ἀκαί επιτεύξεις, ἐπέστρεψεν εἰς Ποταμὸν, ὁ φιλοπόροδος συμπολίτης κ. Γεώργιος Φα- τοῦρας.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Ἡ σύζυγος τοῦ ἀκ. τῶν διευθυντῶν τοῦ ἐστιατορίου «Μενίδι» κ. Ἑμμ. Πα- νῆρη, ἔτεκεν αἰσίως θήλην.
— Ὁ ἐν Γιώργ-Στάουν τῆς Ἀμερι- κῆς ἀριστὰ ἐγκατεστημένος συμπολί- της κ. Νικόλαος Κατσούλης μετὰ τῆς συζύγου τοῦ Ἀρετῆς Ν. Κατσούλης, ἀγγέλουν τὴν ἀπόκτησιν δευτεροτόκου ἀρρένου τέκνου τὴν ἡμέραν τοῦ νέου ἔτους 1933.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

Ὁ κ. Μηνᾶς Κρίθαρης, ἀνιδέξαστο τῆς κολυμβήσας τοῦ θυγατρικοῦ τοῦ ἐν Καραβὶ ἀνταποκρίτου κ. Παναγ. Εὐαγγ. ἱερῶς Κρίθαρ. Εἰς τὸ νεοφώ- τιστον ἔδωκεν ὁ ἀνάδοχος τὸ ὄνομα Εὐφροσύνη.

ΓΑΜΟΙ

Ἐτελέσθησαν εἰς Ἀρμονία, οἱ γάμοι τοῦ κ. Ἡλίου Καϊάρο μετὰ τῆς ἀνάρτου διδος Σταματίας Χ. Ἀρῶν. Παράνυμφος παρέστη ὁ κ. Παν. Ἀρ- ρῶνης ἡ Μπούας.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

—Τοὺς τιμησάντας τὴν ἐκφορὰν τῆς κηδείας τῆς πεφλημένης μη- τρὸς μας, καὶ πάντας τὸς ἐπιστά- λους συμπατριώτας εἰς τὸ βαρὺ πένθος μας ἐπὶ τῇ σκληρᾷ ἀπώλειᾳ τῆς λατρευτῆς μητρὸς μας, θερμῶς εὐχαριστοῦμεν.
Γεώργιος Γ. Τσιγγούνος Δημήτριος Γ. Τσιγγούνος Μαρία Γ. Τσιγγούνου Μαριγὰ Γ. Χατζήλου Ζαρεμιά Ε. Μιχαηλίδου Εὐσταθία Γ. Γιαν- νακοπούλου Ἰωάννης Χατζήους Εὐ- ἀγγελος Μιχαηλίδου καὶ Γεώρ- γιος Γιαννακοπούλου.

—Πρὸς τὴν ἀξιότιμον διδασκαλίαν τοῦ Ποταμοῦ Κυθρήων Δίδα Μαρίαν Πρωτοψάλτου, ἐμφυχώσαντα κατὰ τὸ δόξαν τῆς ὁπ' αὐτῆς διακαταβαλόντος τὸν τέκνον μου τὴν ἀγάπην πρὸς τὴν Πατρίδα, θρη- σκεῖαν, γυνεὴ καὶ παιδείαν, ἀρετὴν καὶ δημοσίαν καὶ ἐκπαιδευτικὴν ἀντι- εὐχαριστίας μου καὶ τὰ συγκα- ρητῆρά μου διὰ τὴν εἰς τὸ κατῆ- λον τὴν ἀφοσίωσιν. Ἰωάννης διδασ- κάλλιστος, περιποιῶν τιμὴν εἰς τὸ διδασκαλικὸν σῶμα, ἀξίζων δὲ τὴν ὑπὸ τοῦ Ἰγουργείου Παίδεως προ- αγωγῇ. Ὁ εὐχαριστῶν Ἑμμ. Διον. ἱερῶς Κουλεντιανὸς

τῶν Κυθρήων ἐκ τῆς ἐπιλύσεως τοῦ ὁποῖο νῆος ζῶν καὶ ἐμφυ- στήθῃ εἰς τὴν νήσον μας εἶναι ὡς γνωστὸν τὸ λιμενικόν, τὸ ὁ- ποῖον, κατὰ πάντα ἐξεφρονού- ντα ἀνθρώπων, δὲ ἐρρυθμίζετο διὰ τῆς κατασκευῆς λιμένος εἰς «Φυρὴν Ἀρμον» καὶ ὁ ὁποῖος σφύρον ἂν εἴχεν, ὡς ἀπέδειξαν τὰ μετέπειτα γεγονότα, κατα- σκευασθῇ. **Αὐστηχὲς ὁμιλῶν διὰ τοὺς Κυθρήους, καὶ ἰδίᾳ τοὺς κατοικοῦν τοῦ νέου Δήμου Ποτα- μίου, τὸ πολιτικὸν τοῦ κ. Τσι- τσίλιου συμφέρον θὰ ἐθίγεται ἐκ τούτου καίριος.** Καὶ ὁ κ. Τσιτσι- λιος τὴν ἐτορπιλλισμένην, ἐξαν- τλῶν δὴν τὴν σατανικὴν διαι- ρετικὴν τοῦ ἐφευρετικότητος, ἦν ἐνίσχυε τὸ βουλευτικὸν τοῦ ἀ- ξίωμα, μετὰ τὸ πρόσχημα τῆς ὁ- δού Διομαφίτου, διὰ τὴν ὑπὲρ τῆς ὁποίας συλλογὴν ἐράνων ἀνεχώρησε ΜΥΣΤΙΚΑ εἰς Αὐ- στραλίαν.

Καὶ ἂν τὸ ἔργον τῆς ὁδοῦ Διο- μαφίτου, ἔλυσεν ἡ δὴ τὸ λιμε- νικὸν ζήτημα, δύναται νὰ κρί- νουν ἐκ τῶν πραγμάτων οἱ συμ- πολῖται. Ἐκεῖνο ποῦ κατ' οὐ- σίαν ἐκ τῆς εἰς Αὐστραλίαν με- ταβάσεως τοῦ προέκυψε, εἶνε διὰ τῆς ὁδοῦ τοῦ ἐκεί ὁμογενεῖς εἰς δὴ ἀντιμαχόμενα στερεόπε- δα, ἐξέβρισε δὲ χυδαῖα καὶ καὶ τὸν ἐκεῖ Μητροπολίτην, ὃν ἐνυ- πογράφως ἀπεκάλεσε «κίνα- ὄν» ἀποδείξας μίαν ἀκόμη φο- ρὰν τὴν ὀριστητικὴν τοῦ ζῆν, ὁ- πως τὴν ἀπέδειξε καὶ ἐδῶ ἀπο- καλέσας «κίναῖδους» τοὺς ἀπο- φοιτοὺς τοῦ Γυμνασίου μας, ἐν- τὸς τοῦ ἐστιατορίου «Ἐλευθε- ρία».

Τὶ πρῶτον ὁμιλῶ καὶ τὶ ὑπε- ρον νὰ μνημονεύσῃ κανεῖς ἐπὶ τῆς ἀνεματίστου πολιτείας τοῦ ἀνδρός.
Ἰδρύσας ὁ κ. Τσιτσιλίας ἐν Ποταμῷ τὸν «Σύνδεσμον Προ- στασίας τῶν Κυθρηαίων Συμ- φερόντων» προέτρεψε τὸ προε- δρεῖν τοῦ, ἵνα πολεμηθῇ τὸ Γυμνάσιον, νὰ ἰδρῶσιν τὸ Ἰδιω- τικὸν Γυμνάσιον ἐν Ποταμῷ.
Ὅταν δὲ τοῦτο κατέστη ἀδύνα- τον, ὁ ἀνδρὸς ποὺ ἤθελε καὶ δεύτερον Γυμνάσιον εἰς Κῦθηρα δὲν ἐδίστασε, λαμβάνων διὰ πρῶτον καὶ τελευταίαν φορὰν τὸν λόγον εἰς τὴν Βουλὴν, νὰ ζητήσῃ τὴν κατάργησιν τοῦ Γυ- μνασίου μας.

Καὶ ἡδὲ, ἐφ' ὅσον ἡ ἐπ' ἀποφ- θωσιν τοῦ διαπραχθέντος σφάλ- ματος δὲν εἶναι ζήτημα ἡμε- ρῶν, ἀς ἐλπίσωμεν, ὅτι, ὁ παρ' ἐλπίδα ἐκλεγείας, θὰ θελήσῃ διὰ μίαν πολιτείαν τιμᾶς, ἐλκρικ- νοὺς καὶ ἀσφρόνους νὰ ἐξελι- γῇ τὸ ἀμαρτωλὸν τοῦ παρελ- θόντος.

ΚΥΘΗΡΑΪΚΗ ΖΩΗ ΚΑΙ ΚΙΝΗΣΕΙΣ

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Φέρομεν εἰς γνῶσιν τοῦ φιλοθρή- σκου καὶνοῦ, ὅτι τὴν 8ην Ἀπριλίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Σάββατον (παρὰ μὴν τῶν Βαίων) καὶ ὥραν 2αν π. μ. θέλει φάλλῃ ὁ ἐσπερινός, θὰ ἐπακολουθήσῃ δεξιότης τῶν προσερχομένων, τὴν δὲ ἐπομένην θὰ τελεσθῇ λειτουργία μετ' ἀρτοκλασίας.
Ἐν Κυθρήοις τῇ 21-2-33 ἡ ἐπιτροπὴ Ἀγ. Μόνης Ἰωάν. Β. Νουτάρης, Παν. Κυριάκης καὶ Π. Σμυτκόπουλος.

ΕΠΙΣΤΟΛΙΚΑ ΔΕΛΤΑΡΙΑ

Γ. Β. Κασμάτην, Λεβαδί. Εὐχα- ριστοῦντες διὰ συγκαρτερησάντας, γνο- ρίζομεν ὅτι ἀρχὴ μας εἶναι καὶ «κατὰ τὸ ἀνθρωπίνως δυνατόν» ἀπὸ περι- οδῆς ἐξέτασις ὧν τῶν ζητημάτων.
Δημ. Πετρόχειλον, Πειραιᾶ. Τὰ διηγήματα ἐπὶ πρῶτον τῶν φιλο- λόγων καὶ γρηγορῶν τοῦ Γυμνασίου θὰ ἴσῃ ἡ κριτικὴ ἐπιτροπὴ. Δυστυχῶς ὁμοῦ τὸ ἐδῆμοι ἔχον τὸ ζήτημα τῆς καταργήσεως τοῦ Γυμνασίου, ἀπὸ τῆς ἡμέρας τοῦ σχολικοῦ ἔτους καὶ ἐπ' ὅσον φυσικὰ δὲν θὰ ὑπάρχει «κριτικὴ ἐπιτροπὴ» ἐπειδὴ πᾶσα σχετικὴ δι- ημοσίευσις.

Περίεργον, Λογοθεσιάνικα. Εἰς τὴν «Κυθρηαίκα» τῆς 15ης Μαΐου 1931 ἐγράφηκεν διὰ τὸ κληροδοτήριον τοῦ Γεωρ. Ἑμ. Κομνηνοῦ.
Ὁ σκοπὸς τοῦ κληροδοτήματος δὲν ἐπραγματοποιήθη, καθ' ὅσον ἡ ἐν Ἀθῆναις οἰκία δὲν ἐξεπονήθη ἀκόμη, μὴ συναινούντων εἰς τοῦτο τῶν κληροδό- των, ζήτωντων ὅπως καταβληθῇ αὐ- τοῖς ἐκ τῆς κληρονομίας ἀποκρίματα ἡ εἰς τὸν πατέρα τὸν ἀνέκοντα νόμι- μος μισθός.

Ἑμ. Ἀρῶν, Ἀλεξανδρούπολιν. Διὰ τὸ ἀπὸ 15 Φεβρουαρίου 1925 Π. Δι- ατάγμα, δημοσιευθέντος εἰς τὴν «Ε- φημερίδα τῆς Κυβερνήσεως» τῆς 11ης Μαρτίου ἰδίου ἔτους, ἀνεκηρύχθησαν Βυζαντινὰ μνημεῖα καὶ ἀρχαιολογικὰ καὶ ἱστορικὰ ἔθρακα τῶν Κυθρήων, 51 ἐν ὅλῳ καὶ.

Μυλοποταμίτην, Κῦθηρα. Δὲν εἶ- ναι καθόλου ἀπίστευτον. Εἶναι ἀλλως- τε γνωστὸν ὅτι ἡ ἀποτυχία, ἐρχομένη μάλιστα κατόπιν ρυθμιζόμενης πεποιθή- σεως εἰς νίκην, δύναται νὰ ἔχῃ ὡς ἀποτέλεσμα καὶ διατάξεις ἀκόμη φρενῶν.

ΔΗΛΩΣΕΙΣ

Τακτικὸς ἀνταποκριτὴς καὶ ἀντι- πρόσωπος μας ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ τυ- γχανεῖ ὁ κ. Δημ. Α. Καλλιγέρης, ἐν Βαλτιμῶρ ὁ κ. Γρ. Φάρος, ἐν Βάν- τερμιντ ὁ κ. Κων. Χάρος, ἐν Ὁ- κλαν τῆς Καλιφορνίας ὁ κ. Θεοδ. Πετρόχειλος καὶ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ὁ κ. Παναγ. Σουρῆς, πρὸς οὓς πα- ρακαλοῦμεν ἐπὶς ἐμβάξωσιν αἱ συνδρομαὶ καὶ ἀνακεκολλημέναι αἱ διαφόροι εἰδήσεις παρὰ τῶν συν- δρομητῶν καὶ φίλων μας.

ΥΠΟΔΗΜΑΤΟΠΟΙΕΙΟΝ
Η "ΕΛΑΦΟΣ,"
ΚΩΝΣΤΑΝΤ. Θ. ΤΣΑΜΠΗΡΑ
Φίλωνος 43—ΠΕΙΡΑΙΑ
Ἐποδηματὰ εἰς ὅλα τὰ σχέδια, ἀνδρῶν, γυναικῶν καὶ παιδι- νά, ἐτοιμα καὶ ἐπὶ πα- ραγγελίᾳ.
ΤΙΜΑΙ ΔΟΡΙΚΑΙ

ΠΡΟΣΕΚΡΟΥΣΕ ΕΙΣ ΕΛΔΑΝ!

Καὶ μία θαυμασία ὁμολογία τοῦ κ. Διον. Πετροχειλίου κατὰ τὴν Γεν. Συνέλευσιν τῆς «Κυθρηαίκα» Ἀδε- λφότητος Πειραιῶς.
Ἰνωρίζετε διατὶ δὲν ἔγινε ἡ ἐνω- σις τῶν Κυθρηαίων σωματείων Ἀθ- ηγῶν—Πειραιῶς; Τὸ λέγει ἡ «λο- γοδοσία τοῦ Διον. Σμυτκόπουλου» τῆς Ἀδελφότητος, τὴν ὅποιαν ἐγὼ ἐγγρα- ψα: **Δὲν ἔγινε ἡ ἐνωσις διότι «ὡς γνωστὸν προσέκοινα εἰς τὴν ἔλ- δαν ἡν θὰ ἔχῃ τὸ ἐκ τῆς συγ- χωνεύσεως προκύψαν σωματεῖον».**

ΤΟΤΕ ΜΟΝΟΝ

Ὁ σχολαστικὸς τοῦ μύθου δὲν θὰ εἰσῆρχετο εἰς τὴν θάλασσαν, ἂν δὲν εἰσῆλθε «πρῶτον» κολῶντι. Ὁ κ. Γ. Ι. Στρατηγὸς δηλοῖ ὅτι δὲν θὰ πολιτευθῇ πλέον, ἂν δὲν καταρτίσῃ «πρῶτον» ἱσχυρὸν κόμμα.

ΟΙ «ΕΠΙΦΑΝΕΙΣ ΚΥΘΗΡΙΟΙ»

Ἡ συνέκλις τῆς ὑπὸ τὸν ἀνω τίτλον μελέτης τοῦ συνεργάτου μας κ. Λεων. Ζώη, ἐλλείψει χώ- ρου θὰ δημοσιευθῇ εἰς τὸ προ- σέχες.

ΔΕΝ ΕΠΡΟΛΑΒΕ...

Ὁ γνωστὸς χρυσοθήρας ἐν Ἀφρικῇ συμπολίτης Δημ. Λα- χανδᾶς, ἀπεβίωσε ἀφνιδίως.
Ὁ ἀειμνήστος συμπολίτης, ὅστις ἐπὶ σειράν ἐτῶν ἀνεζητή- σε τὴν τύχην εἰς τὰ ξένα, ἐ- προέκυτο νὰ ἐπιστρέψῃ τὸν προ- σέχῃ μὴνα εἰς τὴν γενέτειράν του, ἀλλ' ὁ θάνατος τὸν ἐπρό- λαβε.

Ο ΚΟΥΜΗΣ

Οἱ συμπολίται, ποῦ ταξιδεύ- ουν μετὰ ἀτμόπλοιον «Ἐλῶνα», μᾶς πληροφοροῦν κάθε μέρα, διὰ τὸν μόνον κατενοουσιασμένον ἀπὸ τὰς περιποιήσεις ποῦ τοὺς ἐπιδοφυλάττει ὁ ἀρχιθαλαμηπό- λος τοῦ κύριου Κουμῆς Λιάρος, συμπολίτης ἐκ μητρὸς. Ἀλλ' ἡ- τὸ ἀρετὴ ἀνάγκη νὰ μᾶς ποῦν οἱ συμπολίται γιὰ τὴν φιλοφρο- σύνην, τὴν εὐγένειαν καὶ τὸ περι- ποιητικὸν τοῦ χαρακτήρος τοῦ Κουμῆ, τὸν ὁποῖον ὅλοι ἐξετι- μήσαμεν κατὰ τὸ δόξαν τῆς ὑπηρεσίας τοῦ εἰς τὴν «Ἑλληνη- δα», ἡ ἐκ τῆς ὁποίας ἀπομά- κρυνσις τοῦ ἐλύτρεσε ὅλους τοὺς συμπολίτας ποῦ ταξιδεύουν συ- χνά.

ΝΕΥΡΟΛΟΓΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ
τῶν ἱατρῶν **Γ. Π. ΓΙΑΝΟΥ- ΛΑΟΥ** καὶ **Κ. Α. ΠΕΝΤΟ- ΠΟΥΛΟΥ** Σερφίου 35 καὶ 37. (πάρδος Πατισίων—Στάσις Κολιάτσου)
ἀριθ. τηλ. 80—371.

ΙΩΑΝΝΗΣ Π. ΣΙΜΟΣ
ΣΥΜΒΟΛΟΓΡΑΦΟΣ
ὉΔΟΣ ΤΣΑΜΑΔΟΥ ΑΡΙΘ. 27
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

Δ' ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΑΝΤΗΡΗΣ
ΙΑΤΡΟΣ
Διπλωματοῦχος Πανεπιστημίου ΜΟΝΑΧΟΥ Γερμανίας, πρῶτον βοηθὸς τῶν κλινικῶν τῶν Καθηγητῶν **MULLER** καὶ **HELDRIED**
Δέχεται καθ' ἑκάστην τὴν ἀσπασίαν καὶ ἐπαμύνηται νεοτάτας ἑτε- ροτακτικὰ καὶ θεραπευτικὰ μεθόδους ἐν τῇ ΚΛΙΝΙΚῇ ΤΟΥ, ὁδὸς Γερωνίου 6—Ἀθήναι, (πάρδος ὁδοῦ Πειραιῶς).
Ἵδρω ἐπισκέψεις 10—12 π. μ. καὶ 4—6 μ. μ. Καὶ ἐπὶ συνεντεύξει.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ
ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ
ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1893
108 ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ
6 ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΕΝ ΤΩ ΕΞΩΤΕΡΙΚῳ
(Ἐν Ἀμερικῇ, Ἀγγλίᾳ, Αἰγύπτῳ καὶ Κύπρῳ)
ΠΥΚΝΟΤΑΤΟΝ ΔΙΚΤΥΟΝ
ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΩΝ
ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΕΙΣ ΔΡΑΧΜΑΣ ΚΑΙ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ
ΠΑΣΗΣ ΦΥΣΕΩΣ ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ
ΥΠΟ ΤΟΥΣ ΜΑΛΛΟΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑΣ ΟΡΟΥΣ

Η ΔΕΝΔΡΟΦΥΤΕΥΣΙΣ

Τὰ δάση τῆς Πελοποννήσου, Μα- ταίοντι ἡ σφοδρὰ ἐστιαρὶς εἰς τὰ ἀγρονα εἰδήσεις μας. Γνωστὴ εἰδικὴ δασολογία.

Τοῦ ἱατροῦ κ. Α. ΣΤΑΗ

Ὅταν πρὶν ἀπὸ μερικὰ χρόνια, τὸν χειμῶνα, ἔμεινα μερικὲς ἡμέρας εἰς Πελοπόννησον, χάριν κυνηγίου, παρετήρησα πῶς περιποιημένα ἦ- σαν τὰ δάση ἐκεῖ καὶ, ἐρωτήσας, ἐ- μαθα διὰ τί εἶναι ἰδιόκτητα, μεταβιβα- ζόμενα κληρονομικῶς καὶ διὰ τὸ ἀπὸ τὰ δάση αὐτὰ, καὶ μόνον ἀπὸ τὰ δάση, ζοῦν καὶ εὐημεροῦν χωρὶς ὁ- λόκλητρα. Ἰπάρχει ἐκεῖ ἡ συνήθεια δταν γεννηθῇ κορίτσι, οἱ γονεῖς του νὰ φυτεύουν μερικὰ κυπαρίσσια, ἡ πεῦκα καὶ δταν τὸ κορίτσι αὐτὸ ἔλ- θῃ εἰς ἡλικίαν γάμου, ἔχει μίαν κα- λὴν προίκα.

Καὶ ἐσκέφθηκα τότε, διὰ τί ἡτο δυνατόν νὰ ἐφαρμοσθῇ τὸ ἴδιον σύ- στημα καὶ εἰς τὸ νησί μας, ὅπου τόσα χέρια καὶ τόσα βουνά, τὰ ὁ- ποῖα μετὰ τὴν σημερινὴν τὴν γυναι- κὰ δὲν εἶναι παρὰ μία ἀσχημιά, θὰ ἡ- τὸ δυνατόν δεινδροφυτεύοντα ν' ἀπο- δώσουν, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, καὶ ἀρ- κετὰς ὑλικὰς ὠφελείας.

Ταῦτα ἔχων κατὰ νοῦν ἐπρομη- θεύθηκα ἀρκετοὺς καὶ διαφόρους σπόρους καὶ, δταν τὸ καλοκαίρι ἐ- πήγα εἰς Κῦθηρα χάριν τὸν ὀρυ- κτικῶν, ἐμίστρασα εἰς διαφόρους τοὺς σπόρους αὐτοὺς καὶ ἀρχισα νὰ προ- παγαυδίζω καὶ νὰ ἀναπτύσσω τὰ ἀ- γαθὰ μᾶς συστηματικῶς δεινδρο- φυτεύσεις. Καὶ εἶναι μὲν ἀληθὲς διὰ ἐφευρέθησαν μερικὰ δένδρα σπορα- δικῶς, ἱπάρχει δὲ ἐλπίς νὰ ἀναπα- νοῦν μερικὰ δασολογία ἀπὸ τοὺς σπό- ρους τοὺς ὁποῖους κατὰ παράκλησιν μου ἐσπεῖρε ὁ ἱατρός κ. Ν. Φατούρας εἰς διάφορα μέρη, ὅλα ὅμως αὐτὰ ἐ- γένοντο χωρὶς καμμίαν ὀργάνωσιν καὶ συνεπὲς τὸ ἀποτέλεσμα ἦτο μηδαμν- νόν. Εἶχα ἀρχίσει νὰ γάμω καὶ ἐπὶ ἐλπίδα, ἀπὸ μάλιστα, ἐνεκα ἐπαγ- γελματικῶν λόγων, δὲν μοῦ ἦτο δυ- νατόν, παρὰ τὴν μεγάλην μου ἐπιθυ- μίαν, νὰ παραμείνω περισσότερο χρόνον εἰς Κῦθηρα, καὶ μάλιστα κα- τὰ τὴν κατάλληλον ἐποχὴν τῆς σπο- ρᾶς, δταν ἐδιδάσκη μίαν ἀνταποκρι- σιν ἐκ Λεβαδίου εἰς τὴν «Κυθρηαί- κην» τοῦ Νοεμβρίου, κατὰ τὴν ὁ- ποῖαν ὁ πρόεδρος τῆς Κοινότητος Λεβαδίου κ. Ἑμμ. Τζάνης, ἐλήτη- σε ἀπὸ τὸ κοινοτικὸν συμβούλιον πῆ- σαι τὸν χίλιον δραχμ. διὰ τὴν δει- νδροφυτεύσιν τῆς κοινότητος πρὸς ἐ- ζωρατισμὸν καὶ ἐξυγιάνσιν.

Ἀμέσως ἐγράψα εἰς τὸν κ. Τζάν- νην συγκαίρως αὐτὸν καὶ ἐνθαρρύν- ον εἰς τὴν λαμπράν αὐτοῦ ἀπόφα- σιν, ἐσπεύσα δὲ νὰ συναντήσω φίλον μου διακεκριμένον δασολόγον, τὸν κ. Γ. Κοκκινῆν, τὸν ὁποῖον παρεκάλε- σα νὰ με συμβουλευθῇ πῶς εἶναι ὁ καταλλήλτος τρόπος νὰ κάμωμε προσδοκώμενα τὰ ἀπέραντα χέρια καὶ τὰ βουνά μας.

Ὁ κ. Κοκκινῆς μετὰ τὴν χαρακτη- ριστικὴν αὐτοῦ ἐνθουσιασμόν, τὸν ζήτην καὶ τὴν εἰδικότητά του, πολὺ πρό- θυμα μοῦ παρέσχεν τὰς ὠφελίμους ἀ- ληθῆς δεινδρῶν, τὰς ὁποίας μετα- δίδω διὰ τῆς φίλης «Κυθρηαίκα» καὶ εὐχομαι ὅπως προσελκύσων τὴν προσοχὴν ὧν ἐν γένει ἐκείνων, ποὺ ἔχουν χωράφια ἀκατάλληλα διὰ σποράν, καὶ τὰ ὁποῖα σήμερα δὲν δίδουν κανένα εἰσόδημα, καὶ ἂς εἶ- ναι βέβαιον διὰ τῆς δεινδροφυτεύ- σεως παρέχουν μεγάλας ὠφελείας εἰς τὸν τόπον των καὶ ἀποθανατί- ζουν τὸ ὄνομα τῶν, ἀφίνοντας εἰς τὰς μελλούσας γενεὰς εὐγενεῖς καὶ ὠφέ- λιστον κληροδοτήματα.

Ὁ κ. Κοκκινῆς κατ' ἀρχὰς μοῦ ἐτόνισεν ὅτι μετακοινοῦν οἱ γεωρ- γοὶ μας καὶ χάνουν τοὺς κόπους των προσπάθειάς των νὰ παραγάγουν δη- μιουργικὰς καρπὸς ἀπὸ μέρη ἀκατάλληλα, ἐνθ' ὅτι τὰ μέρη αὐτὰ, μετὰ ὀλιγοτέρους κόπους, δεινδροφυτεύ- μενα καταλλήλως, θὰ ἀποδίδουν πολ- λὺ περισσότερον κέρδος. Καὶ εἰς δσα μὲν μέρη ὑπάρχει χῶμα, ἐκεῖ πρέ- πει νὰ φυτεύωμε ἀμυγδαλιὰς καὶ κυπαρίσσια, εἰς τὰ πετρώδη δὲ μέρη νὰ φυτεύωμε ἐυκαρυπτιὰς καὶ πεῦ- κα καὶ κέδρους. Καὶ αἱ μὲν ἀμυγ- δαλιὰς καὶ τὰ πεῦκα πρέπει νὰ φυ- τεύωνται εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ χειμῶ- νος, μετὰ τῆς πρώτης βροχῆς, ἀπὸ ἀ- νοίξωμε λακωνικά ἐκκοσι πόντων βά- θους καὶ βάζωμε ἀπὸ 2—3 σπόρους. Τοῦ πεύκου οἱ σπόροι καλὸν εἶναι νὰ ἔχουν βαλθῇ εἰς τὸ νερὸ ἐκκοσι- τέσσερας ὥρας πρὶν σπαρθῶν, τὰ κυπαρίσσια δὲ καὶ οἱ ἐυκαρυπτι- αὶς θέλουν μολύβδιον μετὰ ἑνα δῶδ ἔτη. Ἡ ἀμυγδαλίς εἶναι πολὺ προ- σδοκώμενον δένδρον καὶ ἐκτὸς τοῦ φυ- τεύματος καὶ τοῦ μοιολογικοῦ δὲν ἔχει κανένα ἄλλο ἔξοδο. Αὐτὴ ἐν πᾶσι συντομῇ εἶνε ἡ γνώμη τοῦ κ. Κοκκινῆ, τὴν ὅποιαν δὲν ἀμφισβάλ- λω ἀκολουθῶντων πολλοὶ νυκοκυ- ραῖοι. Διὰ περισσότερας δὲ πληρο- φορίας ἀς ἀποταθῶν ἡ εἰς τὸν κ. Κοκκινῆν ἡ εἰς τὸν νομογεωπόνον, ὁ ὁποῖος, προθυμώτατος, θὰ τοὺς δώ- σουν κάθε λεπτομέρεια.

Ἰπάρχουν μερικὰ οἱ ὁποῖοι νο- μίζουσιν ὅτι οἱ δυνατόν ἀέρηδες δὲν θὰ ἀφίσουν τὰ δένδρα νὰ ἀναπτύ-

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΑΓ. ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ

ΚΑΡΑΒΑΣ. (Τὸ ἀνταποκριτὸν μας).—Ἡ εορτὴ τοῦ Ἁγίου Χα- ραλάμους, τοῦ καὶ πολιοῦχου μας, ἐκτελέσθη ἐφέτος, μολοντὶ ὁ καιρὸς ἦτο ψυχρὸς καὶ νεφελώδης, μετὰ με- γαλυτέρας ἢ ἄλλοτε λαμπρότητος, συνέρρευσε δὲ ἐκ τῶν πέριξ πολὺ περισσότερους κόσμους ἀπὸ πέρυσιν.

Ἡ λειτουργία εἰς τὸν ὁμώνυμον Μητροπολιτικὸν ναὸν ἐτελέσθη κα- τανυκτικῶς, χοροστατούντων τοῦ ἀρχιεπισκόπου κ. Ἀχιλλεῖου Κρίθα- ρη, ἐπὶ τούτῳ ἀρχηγέντος ἐκ Πει- ραιῶς, καὶ τῶν αἰδουμένων τῶν ἱε- ρῶν κ. κ. Εὐαγγ. Κρίθαρ, Κορω- ναίου καὶ Κυρανέκου.

Μετὰ τὴν λειτουργίαν ἐγένετο ἡ περιφορά τῆς εἰκόνης τοῦ μεγαλομάρ- τυρος ἁγίου, ἀκολουθήσαντος ἐν κα- τανυκτικῇ εὐλαβείᾳ ἑλίου τοῦ πλη- θους τῶν προσκυνητῶν.

Κατόπιν τῆς εἰς μνήμην τῶν Μεγ. Εὐεργετῶν τοῦ Καραβᾶ, ἀνηγγεμένης μεγαλοπρεποῦς ἀφίδος, ἥτις ἀποτε- λεῖ τὸ ὀρθότατον κόσμημα τοῦ χω- ρίου μας, ἡ λιτανεὶα ἐστάθη καὶ ἐ- φάλλη παρὰ κληρὸς ὑπὲρ τῶν ζωντων δωρητῶν καὶ εὐεργετῶν τοῦ Καραβᾶ καὶ «παραστάσεων» ὑπὲρ τῶν τε- θενῶντων τοιούτων.

Ἐπὶ τὸν κίονα τῆς ἀφίδος, ὁ- τινες εἶχον καλλιτεχνικῶς διακο- σμηθῇ μετὰ μωραίων καὶ δάφνας, εἶ- χον ἐναρτηθῇ αἱ εἰκόνας τῶν μεγάλων εὐεργετῶν: **Δηλαβέρη, Γιαν- νουλοῦ, Κυριακίδου καὶ Κρί- θαρ.**

Μετὰ τὸ πέρας τῆς λιτανείας καὶ τὴν ἀπόλυσιν τῆς λειτουργίας, ὁ κό- σμος ἐσχωρήσθη εἰς τὰς διαφόρας κα- ταστήματα καὶ ἐρρίφη εἰς τὸ γλέν- τι, τὸ ὁποῖον διήρκεσε μέχρι τῆς ἡγῆς πρωΐνης.

Ἡ εἰς τῆς ἀφίδος ἐπιτροπὴ προ- τίθεται, καθ' ὅτι πληροφόρηται, με- ταξὺ τῶν ὁνομάτων τῶν εὐεργετῶν τοῦ χωρίου νὰ ἀναγερθῇ καὶ τὸ τοῦ ἀρχιεπισκόπου κ. Ἀχιλλεῖου Κρί- θαρ διὰ τὰς πρὸς τὸν Καραβᾶν δω- ρεῖας καὶ εὐεργεσίας του, μετὰ δὲ τὸν δωρητῶν τοῦ κ. Χρήστου Κυ- ριάδου, ἐγκατεστημένου ἐν Ἀλεξαν- δρείᾳ, διὰ τὴν ὑπὲρ τοῦ «ἐνωτικῆς ὁδοῦ» δωρεάν του ἐκ 10.000 δρχ.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑΝ

Τὸ ὑπουργεῖον Συγκοινωνίας, εἰς ἀπάντησιν

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ "ΚΥΘΗΡΑΪΚΗΣ",

Ο ΤΡΟΠΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΞΑΓΩΓΗΣ ΤΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ ΔΕΝ ΜΑΣ ΑΠΑΣΧΟΛΕΙ ΩΣ ΘΙΓΩΝ ΤΟ ΚΥΘΗΡΑΪΚΟΝ ΓΟΗΤΡΟΝ

ΤΑ ΠΡΟΕΚΚΛΟΓΙΚΑ ΚΟΛΠΑ ΟΙ ΔΡΟΜΟΙ ΜΑΣ ΚΑΙ Η ΑΛΗΘΕΙΑ

"Αμα τῇ μεταβάσει τοῦ κ. Τσιτοῦλου εἰς Κῦθηρα διὰ τὴν προεκλογικὴν τοῦ περιόδεον, οἱ φίλοι τοῦ διελέλθοντος μέχρι καὶ τοῦ ἀποστάτου χωρίου, ἐπὶ τηλεγραφίᾳ πρὸς τὸν παιδικὸν τοῦ φίλου, ὑπογράφον τότε τῆς Συγκοινωνίας κ. Γ. Παπανδρέου—μέχρι νοσηρᾶς παρεξηγήσεως κοινῆς νὰ φθάσῃ ἡ κατὰ χρόνον καθήμερινος διατυμπανισμένη παιδικὴ αὐτῆς φιλία—ἐπέτυχεν χορηγῆσαι ποσοῦ 200,000 δρχ. διὰ τὰς δημοσιονομικὰς ἀνάγκας τῆς νήσου.

Ἐν τούτῳ δὲ κ. Γεώργιος Ίωαν. Στρατηγὸς διὰ τὴν δικαιολογίαν φαίνεται τὴν φήμην τοῦ ὡς ψευδογράφου, ἐδημοσίευσεν ὅτι αὐτὸς ἐπέτυχεν τὸ ποσὸν αὐτὸ καὶ συνίσταται διὰ τὴν λεγερὰν μὲν τοῦ εἰσὺς τοῦς Προέδρους τῶν κοινοτήτων μὲν νὰ ἐνεργήσουν τὰ δέοντα διὰ τὴν ἀνάληψιν τῶν οὐκίων ποσῶν.

Μολοντὶ δὲν φανταζόμεθα νὰ ὑπῆρξε καλεῖς τῶν ἀρετῶν, ὥστε νὰ ἐπίστεψεν εἰς τὴν προεκλογικὴν μὲν ἀντικανὼν τοῦ φίλου τοῦ κ. Παπανδρέου, οὐδὲ εἰς τὴν φλυαρίαν τοῦ Κυθηρίου Μιχαήλου, πληροφοροῦμεν ὅτι ἡ βλῆ δρᾶσις τῶν κυρίων αὐτῶν περιρρίψῃ εἰς τοὺς προεκλογικοὺς αὐτοὺς μύθους.

Διὰ τὴν ἀντιλήψιν δ' οἱ συμπολίται τὴν ἀνικανότητά τοῦ χθὲς βουλευτοῦ τῶν, τοὺς πληροφοροῦμεν ὅτι: Ἀπὸ τοῦ 1928 μέχρι τοῦ 1931 κατεσκευάσθησαν καὶ ἐπεκελευσθήσαν εἰς τὴν Ἑλλάδα δρόμοι 1,560 χιλιομέτρων δαπανηθέντος πρὸς τοῦτο 1,900 εκατομμυρίων δρχ. Ἐπίσης μετὰ τὴν τροποποίησιν τῆς σχετικῆς συμβάσεως ὁδοποιεῖς ἀπεφασίσθη νὰ δαπανῶνται κατ' ἔτος 400 εκατομμύρια—γὰρ δρόμοις. Ἐπαρτήθησαν ἤτοι μέχρι σήμερον 2 δισεκατομμύρια 800 εκατομμύρια ἀκόμη. Παρ' ὅλα ταῦτα δὲ κ. Τσιτοῦλος δὲν ἐπέτυχεν νὰ διατεθῇ ἐκ τοῦ κοινοῦ αὐτοῦ ποσοῦ οὐδ' ὁδὸς διὰ τὴν ἵπσον μὲν, τὰ χάλα τὴν δὲ δὴν τῆς οὐσίας εἶναι ἀπεριγραπτά, ἐν ᾧ δὲ μὲν κ. Καραπαναγιώτης ἐπέτυχεν νὰ διατεθῇ διὰ τὴν πατρίδα τοῦ Μυτιληνίου 350 δρχ. ἐκατομμύρια δὲ δὲ βουλευτῆς Σπάρτης 108 εκατομμύρια διὰ τὴν ἐξ 27 χιλιομέτρων ὁδὸν Σπάρτης—Λευινίδου, ἣτοι ἀναλογίαν 4 εκατομμυρίων δι' ἑκατον χιλίους.

Οἱ συμπολίται ἀς μελετήσουν τὰ πράγματα, ἀς ἐξακριβώσουν τὴν ἀλήθειαν τῶν γραφομένων καί, ἀς κρίνουν καὶ ἡμᾶς καὶ ἐκεῖνους.

Η ΠΡΩΤΗ ΧΟΡΕΣΠΕΡΙΣ ΤΗΣ Κ. Α. ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ, Μάρτιος.—Ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν ἐσημείωσεν ὁ χορὸς τῆς ἐδῶ «Κυθρ. Ἀδελφότητος», τὸν ὁποῖον ὁργανώσας, πρῶτον φερόν ἀπὸ τῆς συστάσεώς τῆς, τὸ Δ. Συμβούλιον, ἐπὶ τῆς ἐπιθυμίας νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν δημοσίωσιν ἐν-καρδίων φιλικῶν δεσμῶν μεταξὺ τῶν ἐδῶ Κυθηρίων.

Ὁ χορὸς ἐδόθη εἰς τὰς εὐρύτας καὶ θαυμασιὰς διακοσμηθείσας αἰθούσας τοῦ Συλλόγου «Αἰσχόλος»—Ἀρίων», παρέστη δὲ πολὺ καὶ ἐκλεκτὸς κόσμος. Τόση γὰρ ἡ ἐπιτυχία τοῦ χοροῦ ὥστε ἐνῶ ἐκδηλώθη εἰς τὸ Λαγεῖον θὰ κληρωθῶν 16 λαχοί, ἐκλήρωθησαν 25 χάρις εἰς τὴν πρόβουον προσφορὰν δωρῶν ἐκ μέρους τῶν συμπατριωτῶν.

Ἡ διοργάνωσις τοῦ χοροῦ εἶχεν ἀνατεθῇ εἰς ἐπιτροπὴν αποτελεσθεῖσαν ἐκ τῶν κ. κ. Παν. Ραῖση, Παν. Βλαντῆ καὶ Χ. Χλέντζου μελῶν τοῦ Δ. Συμβουλίου.

Κατόπιν τῆς τόσης ἐπιτυχίας τῆς ἐπεριόδου, ἡ Ἀδελφότης θὰ ὁργανώσῃ τακτικὰ ἐφεξῆς χοροεσπερίδας.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Τὸ Σάββατον 18 Φεβρουαρίου ἐ. ἔ. ἐδόθη εἰς τὰς αἰθούσας τῆς Ἑλληνικῆς Ἐνώσεως «Αἰσχόλος»—Ἀρίων» διὰ πρώτην φερόν χοροεσπερίδας τῆς Κυθηραϊκῆς πατρίδος. Παρέστησαν εἰς αὐτὴν πάντες σχεδὸν οἱ Κυθηριοὶ συμπολίται μετὰ τῶν οἰκονομειῶν τῶν, μετὰ τῶν ὁποίων αἱ οἰκονομειῶν τοῦ Ιατροῦ κ. Κασσιμάτη, Ἀλεξ. Δηλαβέρη, Ἀντωνίου Δηλαβέρη, Βλαντῆ, Κυπριάδου, Χλέντζου, Κρίθαρη, Φραντζεσκάκη, Ραῖση, Θ. Κασσιμάτη, Κ. Κορωναίου, Π. Βαγκῆ, Π. Σουρῆ, Π. Ἀλφειῶ, Κ. καὶ Ι. Κρίθαρη, δὲ κ. Γ. Σουρῆ κ.λ.π. Παρέστησαν ἐπίσης προσκληθεῖσαι πολλὰ ἀλλὰ φιλικὰ οἰκονομειῶν τῶν Κυθηρίων ἐπίσης καὶ μὴ κυθηριοί, μεταξὺ τῶν ὁποίων αἱ οἰκονομειῶν, Χατζηκώστα, Φράγκου, Κυπριλάκη κ.λ.π.

Ὁ χορὸς διεξήχθη ὑπὸ τοὺς ἡχοὺς Τζᾶς ἐν μεγάλῃ φαιδρότητι ἀλλὰ καὶ ἐν πληρεστάτῃ τάξει, μετὰ τὸν ζωντανότατον καὶ ἀφθονον χαρτοπόλεμον, ἐχορεύθησαν δὲ οἱ διάφοροι, ἐυρωπαϊκοὶ καὶ Κυθηριοί, χοροὶ μετὰ ἐξαιρετικὴν διάθεσιν καὶ εὐθυμῶν.

Εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῆς χορο-

Ὁ τρόπος καθ' ὃν διεξήχθησαν αἱ τελευταῖαι βουλευτικαὶ ἐκλογαὶ εἰς τὰς Κῦθρας, αἱ ἀνηθεκτικαὶ πού πρὸ καὶ μετ' αὐτὰς ἐλαβον χώραν, οἱ κανονισμοὶ ποὺ παρουσιάσθησαν καὶ ὁ φανατισμός, φανατισμός ἐξαιρετικῆς νοσηρῆς, ποὺ διέκρινε τὴν ὅλην διεξαγωγὴν τῶν, μὲς ἐπιβάλλουν τὴν ἱερὰν ὑποχρέωσιν ὅπως, παρὰ τὴν πρὸς τὴν τήρησιν ἀπολύτου ἐνημερότητος ὑποχρέωσιν μὲς, ἀποφύγωμεν πᾶσαν σχετικὴν περιγραφήν.

Ἡ «Κυθηραϊκή», κυκλοφοροῦσα εὐρύτατα εἰς τὸ Ἑξωτερικόν, αἰσθάνεται ὅτι ὀφείλει, κηδονομένη ἀπολύτως τῆς ἀξιοπροσεπίσης τοῦ Κυθηραϊκοῦ ὀνόματος, τὸ ὁποῖον τὸς ὑψηλὰ κρατοῦν διὰ τῆς ἐργατικότητος καὶ ἐντιμότητος τῶν, οἱ εἰς τὴν ξένην ζώντεις συμπολίται, νὰ μὴ τοὺς περᾶν καὶ μὴ τοὺς ἐκθέσῃ εἰς τὰ ὅμματα τῶν ξένων φίλων τῶν οὔτινες τυχόν θὰ τὴν ἴδουν μετὰ περιγραφῆς «ποταποτήτων» αἰτίνες κηλιδώσιν τὸ Κυθηραϊκὸν ὄνομα.

Τὸ ἔργον τῆς περιγραφῆς γεγονότων ἀναξίων πολιτισμένων ἀνθρώπων, τῆς παρουσίας εἰς τὸ κοινὸν προεκλογικὸν καὶ μετεκλογικὸν λόγον, οὔτινες δὲν δύνανται νὰ σταθοῦν εἰς τὸ χεῖρ πολιτευομένων ἀξίων τῆς ἐκτιμήσεως τοῦ κοινῶ καὶ τοῦ ἰδίου σεβασμοῦ, τὸ ἀφύγιον εἰς τοὺς ἀπὸ χαρακτῆρος πολιτικάντηδες ἀρτογράφους, τοὺς διναμένους νὰ τὰ παρουσιάσων ἀπὸ τὴν συμπεριφορὰν αὐτοῦς ἀποφύγει.

Ἡμεῖς μὲν ἔχοντες μὲ τὴν πολιτικὴν οὐδεμίαν ὑποπτον σχέσιν καὶ διαβέβαιοντες τὴν ἐφημερίδα ταύτην καὶ τὸν «κλάκρον» μὲς διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν ὅλων τῶν Κυ-

Ο "ΓΕΩΡΓΙΚΟΣ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΣ," ΛΕΙΒΑΔΙΟΥ

ΛΕΙΒΑΔΙ. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Κατὰ τὰς τὸν π. Δεκεμβρίου γενομένης ἀρχαιολογίας τοῦ «Γεωργικοῦ Συνεταιρισμοῦ» τῆς περιφέρειας μὲς, τὸ Δ. Συμβούλιον τοῦτο ἀπαιτήσῃ ἐκ τῶν κάτωθι, ἐκλεγέντων παμψηφεί.

Πρόεδρος Ἀντώνιος Καλλιγερὸς, Ταμίης Ἰωάν. Κασσιμάτης, Δημ. Γραμματεὺς, Γεώργ. Κασσιμάτης, δημοδιδάσκαλος, Γεν. Γραμματεὺς, Γεώργ. Κασσιμάτης, δημοδιδάσκαλος καὶ σύμβουλοι οἱ κ. κ. Γ. Κασσιμάτης, Ἰωάν. Κασσιμάτης καὶ Ἰωάν. Καλλιγερὸς.

Ἡ δευτέρα Γενικὴ Συνέλευσις τοῦ αὐτοῦ συνεταιρισμοῦ, ἦτις ἐγένετο τὴν 15ην Ἰανουαρίου ἐ. ἔ. ἐσχολήθη μὲ τὴν ἔγκρισιν τοῦ ἰσολογισμοῦ, καὶ τὴν τακτοποίησιν τῶν ἀνωμαλιῶν τῶν λογαριασμῶν παρελθόντων χρόνων, αἱ ὁποῖαι ὀφείλονται εἰς τὸ ὅτι ἀπὸ τοῦ 1928 ὁ Συνεταιρισμὸς ἀδρανοῦσε τελείως, ἵνα μὴ εἴπωμεν ὅτι εὐρίσκειτο ἐν πληρῇ διαλύσει.

Ἐντούτοις τὸ νέον Διοικητικὸν Συμβούλιον, τακτοποιήσαν πᾶσαν ἀνωμαλίαν, ἐπέδοθη μετὰ ζήλου ἀξιεπαίνον εἰς τὴν κατάρτισιν καὶ ἐκτέλεσιν προγράμματος, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὁποῦ νὰ δυνήθῃ νὰ προσδεῖσθαι εἰς ὄφελος τῶν ἐταίρων αὐτοῦ. Οὕτως εἰς τὸ μικρὸν διάστημα ποὺ διευθετήσῃ τὸν «Γεωργικὸν Συνεταιρισμὸν Λειβαδίου» τὸ νέον Δ. Συμβούλιον, ἐπρομήθευσεν εἰς τὰ μέλη του, καὶ εἰς καλὰς τιμὰς, 100 σάκκους λιπασμάτων διαφόρων τύπων, προεβῆ δὲ καὶ εἰς τὴν μέσῃ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς παραγγελίαν θειικοῦ χαλκοῦ καὶ θείου. Ἐπίσης προτίθεται νὰ προμηθεύῃ ἕνα φεκαστῆρα καὶ διάφορα ἄλλα εὐχρηστα ὀργανὰ διὰ τὴν καταπολέμωσιν τῆς φυλλοξήρας, περονόσπορου, δάκου κ.λ.π. ὡς καὶ φάρμακα διὰ τὴν ἐξόντωσιν τῶν ἀρουραίων καὶ ἄλλων ἐπιβλαβῶν ἐκ τὰ κτήματα, ἐντόμων καὶ σκωλήκων.

Ἐνὶ λόγῳ τὸ Δ.Σ. τοῦ Συνεταιρισμοῦ φαίνεται διατεθειμένον νὰ ἐργασθῇ, πράγμα δι' ὃ τὸ συγχάριον, εὐχόμενοι ὅς πῶς ὁ ζήλος μὴ ἀπολίτῃ αὐτὸ καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς θητείας του.

Ἡ χάραξις τῆς ὁδοῦ Διακοφίου μέχρι τοῦ τελευταίου χιλιόμετρον, συντελουμένη δραστηρίως ὑπὸ συνεργεῖον διευθυνομένου ἀπὸ ἐμπειρον μηχανικοῦ περατοῦ ἐντὸς ἐλαχίστων ἡμερῶν.

Διὰ τὴν χάραξιν τοῦ ἐν λόγω τμήματος τοῦ «θερινοῦ δρόμου» δαπανῶνται αἱ ὑπὸ τοῦ ταμεῖου ὁδοποιεῖς διατεθεῖσαι 50 χιλιάδες δραχμῶν.

Ο κ. ΤΣΙΤΣΙΛΙΟΣ ΔΕΝ ΕΙΧΕ ΧΡΕΙΣΘΗ

Κατ' ἀσφαλεῖς πληροφορίας, ὁ ἐκλεγὴς βουλευτῆς τῆς νήσου μὲς κ. Παν. Τσιτσίλιος δὲν εἶχε ἐπίσημους χρεῖσθαι ὑπὸ τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων, τὸ ὁποῖον ἐμπέμει νὰ τὸν ἀγνοῇ, κακῶς δ' ἔκαμε χρῆσιν τοῦ ὀνόματος τοῦ Ἑθνικοῦ συνασπισμοῦ.

Ἡ ΚΥΡΙΑΚΗ ΑΡΓΙΑ

Ἀπεφασίσθη—ὅπως καὶ ἐπὶ κυβερνήσεως Φιλελευθέρων τὸ 1926—τὸ μέτρον τῆς Κυριακῆς ἀργίας δὲν καταστημάτων νὰ ἐπιτελεθῇ εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα, διὰ τὴν δύναται νὰ ἐκκλησιασθῶνται πάντες οἱ ἐργαζόμενοι.

θηρίων, οἱ ἀγωνιζόμενοι διὰ τὴν γαλήνην τοῦ τόπου καὶ τὴν ἀδελφωσιν τῶν κατοίκων του, θὰ εἴμεθα ἀνέξοι τῆς ἀγάπης μὲθ' ἧς οἱ ὑγιᾶς σκεπτόμενοι Κυθηριοὶ μὲς περιβάλλουν, ἀν' ἡσυχολοῦμεθα μὲ τὴν αἰσχροὺς πολιτικὴν τῶν χωρισάντων ἐκ νέου τὰς Κῦθρας εἰς ἀμεση-δημιότατος καὶ ἀεξώδημότητος» καὶ τὰς χυδαῖότητας δι' ὧν προσπαθοῦν νὰ τὴν ὁλοκληρώσωσιν.

Ἡμεῖς οὖν τῶν εὐγενῶν ὑποθέσεων νὰ μὲς ἀπασχολήσωμεν, ὥστε νὰ εἶναι προδοσία πρὸς τὸ καλὸς νοῦ—μενον συμφέρον τοῦ τόπου, ἡ διάθεσις καὶ μέριμνα τοῦ χωρίου μὲς διὰ πρίγματα, τὰ ὅπου καὶ ἡ ὑδρευτικὴ—τέρα λείπει, δὲν θὰ ἦτο ἀρκετὴ νὰ παρουσιάσῃ ὅσον βρωμερὰ εἶναι.

Οἱ συμπολίται τοῦ Ἑξωτερικοῦ, ποὺ ἐνδιαφέρονται ὅπως δῇποτε διὰ τὸ πῶς διεξήχθησαν ἐκεῖ κατὰ αἱ ἐκλογαί, ἀς ζητήσωμεν νὰ τὴν πληροφορηθῶν ἀπὸ τοὺς ἐν τῇ νήσῳ συγγενεῖς τῶν.

Ἐκεῖνο, ποὺ ἡμεῖς, ἐν κατακλείδι, ἔχομεν νὰ προσθέσωμεν, καὶ τὸ ὁποῖον ὀφείλουν νὰ παραδεχθῶν καὶ οἱ τυχόν εὐχαιριστήναι ἐκ τῆς ἐκδόσεως τῶν ἐκλογῶν εἰς τὴν νήσον μὲς—μολοντὶ πιστεύωμεν ὅτι τοὺς Κυθηρίους τοῦ Ἑξωτερικοῦ μόνον ἡ ὁμολογία καὶ ἡ ἀδελφωσις τῶν συμπολιτῶν ἐνδιαφέρει—εἶναι τοῦτο. Ὅτι ἀποτελεῖ εὐτύχημα τὸ γεγονὸς τῆς ἐκδόσεως τοῦ γενικοῦ ἀποτελεσματος τῶν ἐκλογῶν ὑπὲρ τῆς ἡνωμένης ἀντιπολιτευσεως. Διότι ἐάν ἦτο ἄλλοις, τὸ αἵματιον—λεῖμα τῶν Κυθηρίων θὰ ἦτο, ὅπως δῇποτε, ἀναπό-φρευκτον.

Η ΕΠΙΣΚΕΥΗ ΤΩΝ ΕΠΑΡΧΙΑΚΩΝ ΟΔΩΝ

Ὁ νομομαχανικὸς Ἀττικοβοιωτίας ἐπεράτωσε καὶ ὑπέβαλεν εἰς τὸ «Ταμεῖον ἐπαρχιακῆς ὁδοποιίας» τὴν σχετικὴν μελέτην διὰ τὴν ἐπισκευὴν τῶν ἐπαρχιακῶν ὁδῶν ἀπὸ τῆς «Ἑθνικῆς ὁδοῦ» εἰς Πιτινίκια καὶ Μυλοποτάμον, Ποταμὸν—Καραβὰ καὶ Κοντολιάνικα—Βιαράδικα.

Κατόπιν τούτου, λίαν προσεχῶς θὰ προκηρυχθῇ ἡ σχετικὴ δημοπρασία, ὥστε ἐντὸς τοῦ θέρους ν' ἀρχίσῃ ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἔργων.

ΔΕΝ ΘΑ ΙΔΡΥΘΗ ΤΣΙΤΣΙΛΙΑΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ

Μετ' εὐχαριστήσεως πληροφοροῦμεθα ὅτι ἡ προεκλογικὴ ἀναγγελθεῖσα ὑπὸ τῶν ἐν Πειραιεὶ καὶ Ἀθῆναις φίλων τοῦ κ. Τσιτσίλιου ἵδρυσις πολιτικῆς ὁργανώσεως Κυθηρίων καὶ Ἀντικυθηρίων, ἀπορρίπτεται τῆς οὐσίας καὶ ἡτο καὶ ἡ ἵδρυσις παρομοίας ὁργανώσεως τῶν ἀντιπάλων τῶν, ματαιοῦται. Οὕτω καὶ ἡ πρὸς στιγμὴν ἀπειλῆθεισα ἔντασις τῆς διαρρέσεως καὶ τῶν ἐδῶ συμπολιτῶν, εἰς δὴν πολιτικῶς ἀντιμαχομένης ομάδας, ἀποσυνεχίζεται, πρὸς μεγάλην χαρὰν ὅλων ἐκείνων ποὺ ποθοῦν τὴν σίγασιν τῶν παθῶν καὶ τὴν ἀδελφωσιν.

Ο Κ. Π. ΦΩΤΕΙΝΟΣ ΕΙΣ ΤΟ ΙΑΤΡ. ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΚΑΤ'ΡΟΥ

Ὁ κ. Π. Φωτεινός, ἐπιμελητὴς τοῦ Νοσοκομείου Ἀνδρ. Συγροῦ καὶ ἀντιπρόεδρος τοῦ Ἑθνικοῦ Πανεπιστημίου καὶ πρόεδρος τοῦ «Ἐνδοκρινολογικοῦ Συμβουλίου» κ. Γεωργίου Φωτεινοῦ, ἀναχωρεῖ προσεχῶς εἰς Κάιρον ἵνα ἀντιπροσωπεύῃ τὴν Ἑλλάδα εἰς τὸ ἐκεῖ συνερχόμενον τὸ πρῶτον δεκάμερον Ἀπριλίου—προσκληθεῖς τῆς Α.Μ. τοῦ Βασιλέως Φουάδ—διεθνῆς συνέδρου τῶν μελῶν τῆς ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Κοινωνίας τῶν Ἑθνῶν «Διεθνὸς ἐνώσεως πρὸς καταπολέμωσιν τῶν ἀφροδισίων νοσημάτων». Ὁ συμπολιτὴς καὶ ἐγκριτὸς ἀφροδισιολόγος κ. Παν. Φωτεινός εἶναι ἀπὸ ἐπαγγελματικῆς ἐπιστήμης μέλος τῆς μεγάλης αὐτῆς ἐπιστημονικῆς ὁργανώσεως, λίαν δὲ ἐπιτυχῶς ἐπενελημένος, ἀντεπερὶσσεύσας τὴν Ἑλλάδα εἰς παρόμοια συνέδρια.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

—Ἀπόλυται ἐπαναφορῆς. Κατὰ τὸν χρόνον τοῦ «Φ.Σ.» Ἀθηνῶν ἀγνωστὸς ἀφῆρσεν ἐπιτήδειος ἐκ τῆς γκαρναριστικῆς τοῦ καινοῦ ἐκ κατασκευῆς ἐπαναφορῶν τοῦ σημερινῶν ἡμῶν κ. κ. Σπ. Κασσιμάτη. Ὁ ἐπὶ τῆς γκαρναριστικῆς ὑπεύθυνος κ. Ἰωάν. Καλλιγερὸς ὑπεσχέθη νὰ καταβάλλῃ τὸ ἀντίτιμον.

—Βράβεισις ἐργαζομένων. Κατ' ἡμᾶς γράφει ὁ ἐν Ἀφρικήν ἄριστος ἐργαζομένης κ. Ἐμ. Διονυσίου Κουλεντιανός, κατὰ τὴν ἐν Ρωσσίᾳ ὁργανωθεῖσαν ὑπὸ τῶν Ἀγγλῶν ἐκθεσίαν, τὸ ἐργαζομένης ἐκ Ποταμοῦ δεσποινίδος Ζωῆς Στρατηγῶν, ἐτιμήθησαν μὲ 2 πρῶτα βραβεῖα.

—Οἱ ἐννοούμενοι τῆς τύχης. Π. Ἐλευθερίου Ἐλένη Ἀβ. Τζάνη ἐκέρχθη δρχ. 25,000 ἐκ μὲς ὁμολογίας τοῦ β' ἀναγκαστικοῦ δανείου κληρωθεῖσης μετὰ λαχοῦ.

Ὁ ἐκ Μυλοποτάμου κ. Παν. Καρδὺς ἐκέρχθη δρχ. 10,000 ἐκ τῆς κληρωθείσης μετὰ λαχοῦ ὁμολογίας τοῦ ἀναγκ. δανείου.

ΟΙ ΚΑΡΑΒΙΤΑΙ ΖΗΤΟΥΝ ΝΑ ΤΟΥΣ ΕΠΙΣΚΕΥΘΗ Η ΜΥΡΤΙΔΙΑΣ

ΚΑΡΑΒΑΣ, Μάρτιος.—Οἱ κατ' οἰκοὶ τοῦ χωρίου μὲς, κατὰ βαρέως ἀπὸ μακροῦ φέροντες τὴν πρὸς αὐτοὺς δεικνυομένην περιφρόνησιν—πῶς ἄλλως νὰ χαρακτηρίσωμεν τὸ γεγονός;—τῆς μὴ μέχρις ἐδῶ καθόδου κατὰ τὴν «νέαν ἑβδομάδα» τῆς ὁγίας εἰκόνας τῆς Μυρτιδιασῆς, ἀπέφυγον ἐν τούτοις νὰ διαμαρτυρηθῶν καὶ δημιουργήσωσαν θόρυβον σχετικῶς. Καὶ τοῦτο, διότι ἡλπίσαν ἀπὸ ἐτοῦς ἐξ ἐτοῦς ὅτι οἱ ἀρμόδιοι, καὶ ἰδίως ὁ Σ. Μητροπολίτης μὲς κ. Δορόθεος, θὰ κατενόουν τὸ πρῶμα καὶ θὰ διώρθωναν τὸ ἀδικον. Δυστυχῶς ὅμως τὰ ἐπαρήχοντο χωρὶς τὸ κακὸν νὰ διορθωθῇ. Ἐτοίμην ὅσον καὶ ἐφότος οὐδὲν ἔγινε, ἀπεφασίσθη ὅπως ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν ἐγκριτέρων Καραβιτῶν ἀπευθυνῇ τὸσον πρὸς τὸν Σ. Μητροπολίτην ὅσον καὶ τὸν ὁμοῦ νομοβούλου τῆς Μονῆς καὶ ζητήσῃ ὅπως ἐφέτος τῆς θυσίας ἡ εἰκὼν ἔλθῃ καὶ εἰς Καραβὰν τοῦ ὁποῖου οἱ κατ' οἰκοὶ δὲν εἶναι ὀλιγώτερον Χριστιανοὶ ἀπὸ τοὺς κατοικοὺς τῶν χωρίων τὰ ὁποῖα ἡ εἰκὼν ἐπισκέπτεται. Εἰς τὴν τυχὸν ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων πρότασιν τοῦ ἐκχωρισμοῦ δὲ ὁ χρόνος δὲν ἐπιτρέπει τοῦτο, ἡ ἐπιτροπὴ θὰ ἀντιτάξῃ δύο λογικὰ καὶ ἀκλόνητα ἐπιχειρήματα.

Πρῶτον ἐπιχειρήματι διὰ πρέμειν νὰ παρακληθῶν οἱ Μυλοποταμίται νὰ δεχθῶν ἵνα ἱκανοποιῇ καὶ οἱ Καραβῆς, ἀντὶ τῆς Κυριακῆς ἡ εἰκὼν νὰ ἐπισκέπτεται Δευτέραν, παρατείνουμένη τῆς διαρκείας τῆς εἰκόνας κατὰ μίαν ἡμέραν καὶ δευτέραν, ἡ ἀνάγκη, ὅπως ἡ εἰκὼν ἕνα χρόνον ἔρχεται εἰς Καραβὰν καὶ εἰς Μυλοποτάμον, ἐκ περιττοῦ, ὥστε νὰ μὴ γίνεταί ἡ ἐξάρεσις ἡ προσβάλλουσα τοὺς Καραβίτας. Π. ΚΑΡΑΙΤΗΣ

ΚΑΙ ΤΗΕΤΡΑΦΩΝΙΑ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΙΚΟΝΑ

ΚΑΡΑΒΑΣ. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας) Τηλ/κός.—Ἐνίσχυσαν μέσῳ Κυθηραϊκῆς ὁδοῦ Μυρτιδιώσας ἑλθὼν Καραβὰν ἐν ἑβδομάδῃ. Εἴμεθα καὶ ἡμεῖς Χριστιανοί. Π. ΚΡΙΘΑΡΗΣ

ΤΟ ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ ΜΗΤΑΤΟ

Μὲς γράφουν ἐκ Μητῆρας πολλοί, κατ' ἐπανάληψιν, κατ' οἰκοὶ τοῦ χωρίου, ὅτι τὸ τηλεφώνον τῶν, τὸ ὁποῖον λόγῳ τῆς διαφωνίας πρὸς τὸν διδασκάλον κ. Βρεττόν Κασσιμάτην εἶχον μεταφέρει εἰς ἐν ἰδιωτικὴν κατάστημα, ἐξακολουθεῖ νὰ σήμερον νὰ παραμένῃ ἐκεῖ, μολοντὶ ὁ λόγος τῆς μεταφορῆς τοῦ ἐξέλειπε. Ἡ τοιαύτη ἀδιαφορία τῶν ἀρμοδίων, τοιζούσιν οἱ ἐπιστολογράφοι Μητῆρας εἶναι πρὸς ζημίαν τῶν αὐτῶν ὅσον καὶ τοῦ Κράτους. Τοῦτο δὲ διότι ὁ κ. Βρεττόν Χανιώτης εἰς τὸ κατάστημα τοῦ ὁποῦ στεγάζεται, ἐξυπηρετεῖ δι' αὐτὸ τοῦ πρωτίστως τὰ ἰδικὰ τὰ συμφέροντα, ἐκτὸς δὲ τούτων αἱ ἐθιμικαὶ πρὸς αὐτὸν διακεῖται, δὲν δύνανται νὰ κάμουν ἀκωλύτως χρῆσιν τοῦ τηλεφώνου.

ΟΙ ΑΤΑΚΤΟΠΟΙΗΤΟΙ ΟΜΟΓΕΝΕΙΣ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

ὑπὸ τῶν ὑπουργείων Στρατιωτικῶν καὶ Ἑσωτερικῶν ἀνεκοινώθη εἰς γνῶσιν τῶν στρατολογικῶν ἀτακτοποίητων ὁμογενῶν μὲς, οἱ ὁποῖοι ἤλθον εἰς τὴν Ἑλλάδα κατὰ τὸ ἔτος 1932 τὰς ἑξῆς:

1) Ὅσοι ἐξ αὐτῶν ἤλθαν ἀπὸ τῆς Ἰανουαρίου μέχρι 20 Ἀπριλίου 1932 καὶ δὲν ἀνεχώρησαν μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1932 πρέμειν ἀμέσως νὰ παρουσιάσων εἰς τὰ Στρατολογικὰ Γραφεῖα πρὸς ἀμέσων τακτοποίησιν, διότι ΘΕΩΡΟΥΝΤΑΙ ΑΝΥΠΟΤΑΚΤΟΙ ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1933 καὶ ὡς τοιοῦτοι θὰ ὑποστοῦν ὅλας τὰς συνέπειας τοῦ Νόμου.

2) Ὅσοι ὁμογενεῖς—ἀτακτοποίητοι στρατολογικῶς—ἤλθον εἰς τὴν Ἑλλάδα ὡς ἐπισκέπται μετὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ Νόμου 5405—δηλαδὴ μετὰ τὰς 20 Ἀπριλίου 1932—ὁποῖους τοὺς δεῖ τὸ γνωστὸν ἐξάμηνον στρατολογικὸν εὐεργέτημα καὶ περιέβασαν τὸ χρονικὸν αὐτὸ πρῶτον (παρέμειναν, δηλαδὴ, εἰς τὴν Ἑλλάδα πάρα πάνω ἀπὸ τὴν ἡμέραν) καὶ αὐτοὶ πρέμειν νὰ τακτοποιηθῶν, διὰ τὴν ἀποφύγῃν δυσάρεστους καταδιώξεις.